

— że skarżący przedstawił rzetelne dowody na poparcie podnoszonych okoliczności i że w rzeczywistości podjął aktywne działania w celu zapobieżenia uzyskaniu przez siłę prorządowe dostępu do floty autobusów Kadmous Transport. Natomiast Rada nie przedstawiła dowodów wystarczających do podważenia tych twierdzeń.

2) Zarzut drugi dotyczący tego,

— że wskazanie skarżącego nastąpiło z naruszeniem przysługujących mu praw człowieka i podstawowych wolności, w tym prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz do poszanowania jego mienia, lub z naruszeniem zasady proporcjonalności.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego,

— że Rada w każdym razie naruszyła wymogi proceduralne dotyczące: a) indywidualnego powiadomienia skarżącego o jego wskazaniu; b) podania odpowiednich i dostatecznych powodów umieszczenia go w wykazie; c) poszanowania prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej.

(¹) Dz.U. L 319, s. 56.

(²) Dz.U. L 16, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Bateni przeciwko Radzie

(Sprawa T-181/12)

(2012/C 174/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Naser Bateni (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Kienzle i M. Schlingmann)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego;

— obciążenie Rady kosztami postępowania, w szczególności nakładów poniesionych przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

1) Zarzut pierwszy: Naruszenie praw skarżącego do obrony

— Rada naruszyła prawo skarżącego do skutecznej obrony i w szczególności wymóg uzasadnienia poprzez brak podania wystarczającego uzasadnienia dla umieszczenia nazwiska skarżącego w załączniku IX zaskarżonego rozporządzenia.

— Rada naruszyła prawo skarżącego do bycia wysłuchanym poprzez brak udzielenia mu przewidzianej w art. 46 ust. 3 i 4 zaskarżonego rozporządzenia możliwości przedstawienia uwag w przedmiocie umieszczenia skarżącego w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami i w związku z tym doprowadzenia do ponownego rozpatrzenia tej kwestii przez Radę.

2) Zarzut drugi: Brak powodów umieszczenia skarżącego w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami

— Powody przedstawione przez Radę w odniesieniu do umieszczenia go w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami nie pokazują na jakiej dokładnie podstawie prawnej oparła się Rada.

— Działalność, którą skarżący wykonywał jedynie do marca 2008 r. nie mogła stanowić uzasadnienia dla umieszczenia go w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami w grudniu 2011 r.

— Działalność skarżącego jako prezesa zarządu Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH nie uzasadnia umieszczenia go w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami w szczególności dlatego, że Sąd UE stwierdził nieważność rozporządzenia nr 961/2010 (¹) w zakresie, w jakim dotyczyło ono HTTS.

— Sama okoliczność, że skarżący był prezesem zarządu brytyjskiej spółki, która w międzyczasie została rozwiązana, nie uzasadnia wniosku, że zachodzi jedna z wymienionych w art. 23 ust. 2 zaskarżonego rozporządzenia podstaw umieszczenia go w wykazie osób, organów i podmiotów objętych sankcjami.

3) Zarzut trzeci: Naruszenie prawa podstawowego skarżącego do poszanowania własności

— Umieszczenie skarżącego w wykazie podmiotów objętych sankcjami stanowi nieuzasadnione naruszenie podstawowego prawa własności, ponieważ w związku z niewystarczającym uzasadnieniem Rady, nie może on zrozumieć, z jakich względów został umieszczony w tym wykazie.

— Umieszczenie skarżącego w wykazie podmiotów objętych sankcjami jest oczywiście nieodpowiednie dla realizacji celów zamierzonych w zaskarżonym rozporządzeniu i stanowi poza tym nieproporcjonalną ingerencję w jego prawo własności.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1).